

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

4 december 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 412/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
Domstolen		
2017/C 412/02	Utseende av förste generaladvokat	2
2017/C 412/03	Utseende av den avdelning som ska ansvara för sådana mål som avses i artikel 107 i domstolens rättegångsregler	2
2017/C 412/04	Utseende av den avdelning som ska ansvara för sådana mål som avses i artikel 193 i domstolens rättegångsregler	2
2017/C 412/05	Beslut fattade av domstolen vid sammanträde i administrativt plenum den 3 oktober 2017	2
2017/C 412/06	Förteckningar för att fastställa domstolens sammansättning i mål hänskjutna till avdelningarna med tre domare	3
2017/C 412/07	Val av ordförande på avdelningarna med tre domare	4
2017/C 412/08	Nya ledamöter i tribunalen har avlagt ed	4

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 412/09	Mål C-413/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – Elaine Farrell mot Alan Whitty, The Minister for the Environment, Irland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Irland (MIBI) (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 1 — Ansvarighet vid personsador som drabbar alla passagerare med undantag av föraren — Obligatorisk försäkring — Direkt effekt — Direktiv 84/5/EEG — Artikel 1.4 — Organ med uppgift att svara för ersättning för saksador och personsador orsakade av oidentifierade fordon eller av fordon för vilka försäkring inte tecknats — Möjligheten att åberopa ett direktiv gentemot en stat — Villkor under vilka ett privaträttsligt organ kan anses utgöra en förlängning av staten, och villkor för att bestämmelser i ett direktiv som kan ha direkt effekt kan åberopas gentemot nämnda organ)	5
2017/C 412/10	Mål C-501/15 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 oktober 2017 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) mot Cactus SA, Isabel Del Rio Rodríguez (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (CE) nr 207/2009 — Figurmärke innehållande ordelementen ”CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ” — Invändning som framställts av innehavaren av EU-ordmärket och EU-figurmärket innehållande ordelementet ”Cactus” — Niceklassificeringen — Artikel 28 — Artikel 15.1 andra stycket a — Verkligt bruk av varumärket i förkortad form)	6
2017/C 412/11	Mål C-661/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X BV mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Gemenskapens tullkodex — Artikel 29 — Import av fordon — Fastställande av tullvärde — Artikel 78 — Ändring av deklarationen — Artikel 236.2 — Återbetalning av importtullar — Frist på tre år — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 145.2 och 145.3 — Risk för defekter — Frist på tolv månader — Giltighet)	6
2017/C 412/12	Mål C-156/16: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht München – Tyskland) – Tigers GmbH mot Hauptzollamt Landshut (Begäran om förhandsavgörande — Genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 — Artikel 1.3 — Gemenskapens tullkodex — Artikel 78 — Bestämmelse enligt vilken tillämpning av de individuella antidumpningstullsatserna förutsätter att en giltig faktura uppvisas — Huruvida det är tillåtet att uppvisa en giltig faktura efter det att tulldeklarationen har lämnats in — Neka återbetalning)	7
2017/C 412/13	Mål C-218/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim – Polen) – förfarande inlett av Aleksandra Kubicka (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Förordning (UE) nr 650/2012 — Arv och europeiskt arvsintyg — Tillämpningsområde — Fast egendom belägen i en medlemsstat där vindikationslegat (legatum per vindicationem) är okänt — Beslut att inte erkänna de sakrättsliga verkningarna av ett sådant legat)	8
2017/C 412/14	Mål C-262/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) -Förenade kungariket) – Shields & Sons Partnership mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 296.2 — Artikel 299 — Gemensam ordning för schablonbeskattning av jordbrukare — Uteslutning ur den gemensamma ordningen — Villkor — Begreppet ”kategorier av jordbrukare”)	8

2017/C 412/15	Mål C-278/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Aachen – Tyskland) – brottmål mot Frank Sleutjes (Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2010/64/EU — Artikel 3.1 — Rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden — Översättning av "väsentliga handlingar" — Begreppet väsentliga handlingar — Strafföreläggande som meddelats efter ett förenklat ensidigt förfarande och enligt vilket den berörde påförs böter för en mindre förseelse)	9
2017/C 412/16	Mål C-289/16: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Kamin und Grill Shop GmbH mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Ekologiska produkter — Kontrollsystem inrättat genom förordning (EG) nr 834/2007 — Begreppet "försäljning direkt till slutkonsumenter eller slutanvändare")	10
2017/C 412/17	Mål C-404/16: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Lombard Ingatlan Lízing Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 90.1 — Direkt effekt — Beskattningsunderlag — Nedsättning vid avbeställning, hävning eller icke godkännande — Nedsättning om betalning helt eller delvis uteblir — Åtskillnad — Leasingavtal som hävts på grund av utebliven betalning av leasingavgifter)	10
2017/C 412/18	Mål C-224/17 P: Överklagande ingett den 27 april 2017 av Hernández Zamora, SA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 17 februari 2017 i mål T-369/15, Hernández Zamora, SA mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	11
2017/C 412/19	Mål C-235/17: Talan väckt den 5 maj 2017 – Europeiska kommissionen mot Ungern	11
2017/C 412/20	Mål C-390/17 P: Överklagande ingett den 28 juni 2017 av Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard och Darren Neville av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 28 april 2017 i mål T-580/16, Azoulay m.fl. mot Europaparlamentet	12
2017/C 412/21	Mål C-433/17 P: Överklagande ingett den 17 juli 2017 av Enercon GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 3 maj 2017 i mål T-36/16, Enercon mot EUIPO	13
2017/C 412/22	Mål C-512/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (Polen) den 22 augusti 2017 – HR	14
2017/C 412/23	Mål C-531/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 8 september 2017 – Vetsch Int. Transporte GmbH	15
2017/C 412/24	Mål C-535/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 11 september 2017 – NK, konkursförvaltare i konkurserna för OJ B.V. och PI, mot BNP Paribas Fortis NV	16
2017/C 412/25	Mål C-546/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 18 september 2017 – DISA Gas SAU mot Administración del Estado, Redexis Gas S.L., och Repsol Butano S.A.	16
2017/C 412/26	Mål C-572/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 28 september 2017 – Riksåklagaren / Imran Syed	17
2017/C 412/27	Mål C-573/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 28 september 2017 – Openbaar Ministerie mot Daniel Adam Popławski	18
2017/C 412/28	Mål C-578/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 3 oktober 2017 – Oy Hartwall Ab	18

2017/C 412/29	Mål C-580/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 4 oktober 2017 – Mittetulundusühing Järvelaev mot Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)	19
2017/C 412/30	Mål C-587/16 P: Överklagande ingett den 5 oktober 2017 av Konungariket Belgien av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 20 juli 2017 i mål T-287/16, Belgien mot kommissionen	21
2017/C 412/31	Mål C-594/17: Talan väckt den 13 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien	21

Tribunalen

2017/C 412/32	Mål T-712/14: Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – CEAHR mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Missbruk av dominerande ställning — Selektivt reparations-system — Schweiziska klocktillverkares vägran att tillhandahålla reservdelar till oberoende klockreparatörer — Primärmarknad och eftermarknad — Eliminering av all verklig konkurrens — Beslut att avslå ett klagomål)	23
2017/C 412/33	Mål T-7/15: Tribunalens beslut av den 19 oktober 2017 – Leopard mot EUIPO – Smart Market (LEOPARD true racing) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket LEOPARD true racing — Äldre EU-figurmärket leopard CASA Y JARDIN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])	23
2017/C 412/34	Mål T-502/15: Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Spanien mot kommissionen (EGF) och EJFLU — Utgifter som undantagits från EU-finansiering — Betalningar som Spanien har verkställt — Schablonmässiga korrigeringar — Förordning (EG) nr 1290/2005 och förordning (EU) nr 1306/2013 — Motiveringsskyldighet — Bevisbörda — Proportionalitet — Rätten till försvar	24
2017/C 412/35	Mål T-736/15: Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Aldi mot EUIPO – Sky (SKYLITE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket skylite — Det äldre EU-ordmärket SKY — Bevis på användning av det äldre varumärket — Artikel 15.1 och artikel 42.2 och 42.3 i förordning (EG) nr 207/2009 — Regel 22.2 i förordning (EG) nr 2868/95 — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	25
2017/C 412/36	Mål T-202/16: Tribunalens dom av den 24 oktober 2017 – Keturi kambariai mot EUIPO – Coffee In (coffee inn) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket coffee inn — Äldre nationellt figurmärke coffee in — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning nr 207/2009 (sedermera artikel 47.2 i förordning 2017/1001))	25
2017/C 412/37	Mål T-404/16: Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Galletas Gullón mot EUIPO – O2 Holdings (Formen på en kakförpackning) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen på en kakförpackning — Förklaring om upphävande — Användningens betydelse — Ingen förändring av särskiljningsförmågan)	26
2017/C 412/38	Mål T-418/16: Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Galletas Gullón mot EUIPO – O2 Holdings (Formen på ett kakpaket) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen på ett kakpaket — Förklaring om upphävande — Användningens betydelse — Ingen förändring av särskiljningsförmåga)	27

2017/C 412/39	Mål T-441/16: Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Tetra Pharm (1997) mot EUIPO – Sebapharma (SeboCalm) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SeboCalm — Det äldre EU-ordmärket Sebotherm — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	27
2017/C 412/40	Mål T-649/16: Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Bernaldo de Quirós mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Anställning — Omplacering från anställning som enhetschef till anställning som rådgivare — Tjänstens intresse — Maktmissbruk — Rätt att bli hörd och omsorgsplikt — Principen om likvärdig anställning)	28
2017/C 412/41	Mål T-683/16: Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Kuka Systems mot EUIPO (MATRIX BODY SHOP) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MATRIX BODY SHOP — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 2017/1001))	29
2017/C 412/42	Mål T-686/16 P: Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Possanzini mot Frontex (Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Betygsförfarande 2009 — Den kontrasignerande tjänstemannens behörighet — Ändring av betygsättarens ursprungliga bedömning som gjorts av den kontrasignerande tjänstemannen — Föregående samråd mellan betygsättaren och den kontrasignerande tjänstemannen — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Prövning ex officio)	29
2017/C 412/43	Mål T-705/16 P: Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – WQ (*) mot parlamentet (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Certifieringsförfarande — Förfarandet 2014 — Klaganden har inte upptagits i förteckningen över tjänstemän som får delta i utbildningsprogrammet — Likabehandling — Artikel 165 FEUF — Invändning om rättsstridighet)	30
2017/C 412/44	Mål T-810/16: Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Barmenia Krankenversicherung mot EUIPO (Mediline) (EU-varumärke — Ansökan om registrering av ordmärket Mediline som EU-ordmärke — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.2 i förordning 2017/1001))	31
2017/C 412/45	Mål T-87/17: Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Kuka Systems mot EUIPO (Matrix light) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Matrix light — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001))	31
2017/C 412/46	Mål T-773/16: Tribunalens beslut av den 16 oktober 2017 – Salehi mot kommissionen (Passivitetstalan — Förordning (EG) nr 593/2001 — Kommissionens underlåtenhet att anta genomförandeakter om att tillfälligt upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i ett tredjeland — Kommissionens ställningstagande — Uppenbart att talan ska avvisas)	32
2017/C 412/47	Mål T-580/17: Talan väckt den 24 augusti 2017 – Karp mot parlamentet	32
2017/C 412/48	Mål T-597/17: Talan väckt den 28 august 2017 – Poza Poza mot SRB	33
2017/C 412/49	Mål T-639/17: Talan väckt den 21 september 2017 – Madrid Diario de la Noche m.fl. mot kommissionen och SRB	34
2017/C 412/50	Mål T-684/17: Överklagande ingett den 4 oktober 2017 – Amorepacific mot EUIPO – Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)	35

2017/C 412/51	Mål T-688/17: Talan väckt den 6 oktober 2017 – Hola mot SRB	35
2017/C 412/52	Mål T-689/17: Talan väckt den 5 oktober 2017 – Top Cable mot SRB	36
2017/C 412/53	Mål T-696/17: Talan väckt den 9 oktober 2017 – Havenbedrijf Antwerpen en Maatschappij van de Brugse Zeehaven mot kommissionen	37
2017/C 412/54	Mål T-699/17: Talan väckt den 11 oktober 2017 – Polen mot kommissionen	38
2017/C 412/55	Mål T-715/17: Överklagande ingett den 11 oktober 2017 – Hermann Biederlack mot EUIPO (Feeling home)	39
2017/C 412/56	Mål T-716/17: Talan väckt den 18 oktober 2017 – Germanwings mot kommissionen	39
2017/C 412/57	Mål T-227/17: Tribunalens beslut av den 16 oktober 2017 – Falmouth University mot kommissionen	40

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 412/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 402, 27.11.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 392, 20.11.2017

EUT C 382, 13.11.2017

EUT C 374, 6.11.2017

EUT C 369, 30.10.2017

EUT C 357, 23.10.2017

EUT C 347, 16.10.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

Utseende av förste generaladvokat

(2017/C 412/02)

Domstolen har, vid sammanträde i administrativt plenum den 26 september 2017, utsett Melchior Wathelet till förste generaladvokat för perioden 7 oktober 2017 till 6 oktober 2018.

Utseende av den avdelning som ska ansvara för sådana mål som avses i artikel 107 i domstolens rättegångsregler

(2017/C 412/03)

Domstolen har, vid sammanträde i administrativt plenum den 26 september 2017, med stöd av artikel 11.2 i rättegångsreglerna, utsett första avdelningen att, för perioden 7 oktober 2017 till 6 oktober 2018, vara den avdelning som ska ansvara för sådana mål som avses i artikel 107 i rättegångsreglerna.

Utseende av den avdelning som ska ansvara för sådana mål som avses i artikel 193 i domstolens rättegångsregler

(2017/C 412/04)

Domstolen har, vid sammanträde i administrativt plenum den 26 september 2017, med stöd av artikel 11.2 i rättegångsreglerna, utsett andra avdelningen att, för perioden 7 oktober 2017 till 6 oktober 2018, vara den avdelning som ska ansvara för sådana mål som avses i artikel 193 i rättegångsreglerna.

Beslut fattade av domstolen vid sammanträde i administrativt plenum den 3 oktober 2017

(2017/C 412/05)

Indelning av domare på avdelningarna med tre domare

Domstolen har vid sammanträde i administrativt plenum den 3 oktober 2017 beslutat att indela domare på avdelningarna med tre domare enligt följande:

Sjätte avdelningen

C.G. Fernlund, ordförande

J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin och E. Regan, domare

Sjunde avdelningen

A. Rosas, ordförande

C. Toader, A. Prechal och E. Jarašiūnas, domare

Åttonde avdelningen

J. Malenovský, ordförande

M. Safjan, D. Šváby och M. Vilaras, domare

Nionde avdelningen

C. Vajda, ordförande

E. Juhász, K. Jürimäe och C. Lycourgos, domare

Tionde avdelningen

E. Levits, ordförande

A. Borg Barthet, M. Berger och F. Biltgen, domare

Förteckningar för att fastställa domstolens sammansättning i mål hänskjutna till avdelningarna med tre domare

(2017/C 412/06)

Domstolen har, vid sammanträde i administrativt plenum den 3 oktober 2017, upprättat de förteckningar som ska användas för att fastställa sammansättningen av de avdelningar som sammanträder med tre domare, enligt följande:

Sjätte avdelningen

J.-C. Bonichot

A. Arabadjiev

S. Rodin

E. Regan

Sjunde avdelningen

C. Toader

A. Prechal

E. Jarašiūnas

Åttonde avdelningen

M. Safjan

D. Šváby

M. Vilaras

Nionde avdelningen

E. Juhász
K. Jürimäe
C. Lycourgos

Tionde avdelningen

A. Borg Barthet
M. Berger
F. Biltgen

Val av ordförande på avdelningarna med tre domare

(2017/C 412/07)

Domarna i domstolen har, vid sammanträde den 26 september 2017, enligt artikel 12.2 i rättegångsreglerna, valt C.G. Fernlund till ordförande på sjätte avdelningen, A. Rosas till ordförande på sjunde avdelningen, J. Malenovský till ordförande på åttonde avdelningen, C. Vajda till ordförande på nionde avdelningen och E. Levits till ordförande på tionde avdelningen, för perioden 7 oktober 2017 till 6 oktober 2018.

Nya ledamöter i tribunalen har avlagt ed

(2017/C 412/08)

Colm Mac Eochaidh utnämndes till domare i tribunalen för perioden 2 april 2017 till 31 augusti 2019 genom beslut av den 29 mars 2017 ⁽¹⁾ av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar. Colm Mac Eochaidh avlade ed inför domstolen den 8 juni 2017.

Geert De Baere utnämndes till domare i tribunalen för perioden 15 september 2017 till 31 augusti 2022 genom beslut av den 6 september 2017 ⁽²⁾ av företrädarna för Europeiska unionens medlemsstaters regeringar. Geert De Baere avlade ed inför domstolen den 4 oktober 2017.

⁽¹⁾ EUT L 89, 1.4.2017, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 236, 14.9.2017, s. 22.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 10 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Supreme Court – Irland) – Elaine Farrell mot Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

(Mål C-413/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiv 90/232/EEG — Artikel 1 — Ansvarighet vid personskador som drabbar alla passagerare med undantag av föraren — Obligatorisk försäkring — Direkt effekt — Direktiv 84/5/EEG — Artikel 1.4 — Organ med uppgift att svara för ersättning för saksador och personskador orsakade av oidentifierade fordon eller av fordon för vilka försäkring inte tecknats — Möjligheten att åberopa ett direktiv gentemot en stat — Villkor under vilka ett privaträttsligt organ kan anses utgöra en förlängning av staten, och villkor för att bestämmelser i ett direktiv som kan ha direkt effekt kan åberopas gentemot nämnda organ)

(2017/C 412/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elaine Farrell

Motpart: Alan Whitty, The Minister for the Environment, Ireland, Attorney General, Motor Insurers Bureau of Ireland (MIBI)

Domslut

- 1) Artikel 288 FEUF ska tolkas så, att den inte i sig utesluter att bestämmelser i ett direktiv som kan ha direkt effekt kan åberopas gentemot en enhet som inte har alla de egenskaper som anges i punkt 20 i domen av den 12 juli 1990, Foster m.fl. (C 188/89, EU:C:1990:313), jämförda med de egenskaper som anges i punkt 18 i samma dom.
- 2) Bestämmelser i ett direktiv som kan ha direkt effekt kan åberopas gentemot ett privaträttsligt organ som av en medlemsstat anförtrotts ett uppdrag i allmänhetens intresse, såsom det som följer av den skyldighet som medlemsstaterna åläggs i artikel 1.4 i rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon, i dess lydelse enligt rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990, och som i detta syfte enligt lag har särskilda befogenheter, såsom möjligheten att ålägga försäkringsgivare som är verksamma inom fordonsförsäkringar i den berörda medlemsstaten att bli medlemmar i och finansiera organet.

⁽¹⁾ EUT C 320, 28.9.2015

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 oktober 2017 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) mot Cactus SA, Isabel Del Rio Rodríguez

(Mål C-501/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (CE) no 207/2009 — Figurmärke innehållande ordelementen "CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ" — Invändning som framställts av innehavaren av EU-ordmärket och EU-figurmärket innehållande ordelementet "Cactus" — Niceklassificeringen — Artikel 28 — Artikel 15.1 andra stycket a — Verkligt bruk av varumärket i förkortad form)

(2017/C 412/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Övriga parter i målet: Cactus SA (ombud: K. Manhaeve, avocate), Isabel Del Rio Rodríguez

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 414, 14.12.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-661/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Gemenskapens tullkodex — Artikel 29 — Import av fordon — Fastställande av tullvärde — Artikel 78 — Ändring av deklARATIONEN — Artikel 236.2 — Aterbetalning av importtullar — Frist på tre år — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 145.2 och 145.3 — Risk för defekter — Frist på tolv månader — Giltighet)

(2017/C 412/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

- 1) Artikel 145.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 444/2002 av den 11 mars 2002, jämförd med artikel 29.1 och 29.3 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, ska tolkas så, att den omfattar en situation, som den i det nationella målet, där det fastställts att det vid tidpunkten för mottagandet av deklARATIONEN om övergång till fri omsättning för en viss vara förelåg en tillverkningen knuten risk för att varan kunde bli defekt under användningstiden, och säljaren därför i enlighet med en avtalsenlig garantiförpliktelse gentemot köparen har beviljat köparen en prisnedsättning i form av ersättning för köparens kostnader för att göra de justeringar av varan som krävs för att utesluta ovannämnda risk.
- 2) Artikel 145.3 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 444/2002, är ogiltig, i den del det i den föreskrivs att det pris som faktiskt betalats eller ska betalas ska ha ändrats inom en period på tolv månader från och med dagen för mottagandet av deklARATIONEN för varornas övergång till fri omsättning.

⁽¹⁾ EUT C 98, 14.3.2016.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht München – Tyskland) – Tigers GmbH mot Hauptzollamt Landshut

(Mål C-156/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 — Artikel 1.3 — Gemenskapens tullkodex — Artikel 78 — Bestämmelse enligt vilken tillämpning av de individuella antidumpningstullsatserna förutsätter att en giltig faktura uppvisas — Huruvida det är tillåtet att uppvisa en giltig faktura efter det att tulldeklARATIONEN har lämnats in — Nekad återbetalning)

(2017/C 412/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht München

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tigers GmbH

Motpart: Hauptzollamt Landshut

Domslut

Artikel 1.3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina, ska tolkas så, att den, för att en slutgiltig antidumpningstull ska kunna beviljas, tillåter att en giltig faktura visas upp efter det att tulldeklARATIONEN har lämnats in, om alla andra nödvändiga villkor för att få en individuell antidumpningstullsats beviljad är uppfyllda och en korrekt tillämpning av antidumpningstullarna är tryggad, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim – Polen) – förfarande inlett av Aleksandra Kubicka

(Mål C-218/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Förordning (UE) nr 650/2012 — Arv och europeiskt arvsintyg — Tillämpningsområde — Fast egendom belägen i en medlemsstat där vindikationslegat (legatum per vindicationem) är okänt — Beslut att inte erkänna de sakrättsliga verkningarna av ett sådant legat)

(2017/C 412/13)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Aleksandra Kubicka

Ytterligare deltagare i rättegången: Przemysława Bac, i egenskap av notarius publicus

Domslut

Artikel 1.2 k och l samt artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats myndighet att inte erkänna de sakrättsliga verkningarna av vindikationslegat, som erkänns i den lag som är tillämplig på arvet, vilken en testator har valt enligt artikel 22.1 i denna förordning, i den mån vägran grundar sig på att legatet avser äganderätt till en fastighet belägen i den medlemsstaten och vars lagstiftning inte innehåller några bestämmelser om legat som har direkta sakrättsliga verkningar vid tidpunkten för arvsrättens inträde.

⁽¹⁾ EUT C 335, 12.9.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) -Förenade kungariket) – Shields & Sons Partnership mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-262/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 296.2 — Artikel 299 — Gemensam ordning för schablonbeskattning av jordbrukare — Uteslutning ur den gemensamma ordningen — Villkor — Begreppet ”kategorier av jordbrukare”)

(2017/C 412/14)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Shields & Sons Partnership

Motpart: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Domslut

- 1) Artikel 296.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den utgör en uttömmande uppräkningslista av alla situationer där en medlemsstat kan utesluta en jordbrukare från ordningen för schablonbeskattning.
- 2) Artikel 296.2 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att jordbrukare som visar sig erhålla betydligt mer i återbetalning som schablonbeskattade jordbrukare än de skulle ha erhållit enligt den normala eller förenklade ordningen för mervärdesskatt inte kan utgöra en kategori av jordbrukare i den mening som avses i denna bestämmelse.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Aachen – Tyskland) – brottmål mot Frank Sleutjes

(Mål C-278/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2010/64/EU — Artikel 3.1 — Rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden — Översättning av ”väsentliga handlingar” — Begreppet väsentliga handlingar — Strafföreläggande som meddelats efter ett förenklat ensidigt förfarande och enligt vilket den berörde påförs böter för en mindre förseelse)

(2017/C 412/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Aachen

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Frank Sleutjes,

ytterligare deltagare i rättegången: Staatsanwaltschaft Aachen

Domslut

Artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden ska tolkas så, att en sådan handling som ett strafföreläggande som föreskrivs i nationell rätt för att beivra mindre förseelser och som utfärdas av domstol efter ett förenklat ensidigt förfarande, utgör en ”väsentlig handling” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktivet, av vilken misstänkta eller tilltalade som inte behärskar språket för förfarandet ska erhålla en skriftlig översättning, i enlighet med de formella krav som uppställs i denna bestämmelse, för att det ska kunna garanteras att de kan utöva sin rätt till försvar och att förfarandena går rättvist till.

⁽¹⁾ EUT C 335, 12.9.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Kamin und Grill Shop GmbH mot Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Mål C-289/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Ekologiska produkter — Kontrollsystem inrättat genom förordning (EG) nr 834/2007 — Begreppet "försäljning direkt till slutkonsumenter eller slutanvändare")

(2017/C 412/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kamin und Grill Shop GmbH

Motpart: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Domslut

Artikel 28.2 i rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91, ska tolkas så, att för att produkter ska anses vara föremål för "direkt" försäljning, i den mening som avses i denna bestämmelse, till slutkonsumenten eller slutanvändaren, krävs att försäljningen sker i närvaro av både näringsidkaren eller dennes försäljningspersonal och slutkonsumenten.

⁽¹⁾ EUT C 350, 26.9.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Ungern) – Lombard Ingatlan Lízing Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Mål C-404/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 90.1 — Direkt effekt — Beskattningsunderlag — Nedsättning vid aybeställning, hävning eller icke godkännande — Nedsättning om betalning helt eller delvis uteblir — Åtskillnad — Leasingavtal som hävts på grund av utebliven betalning av leasingavgifter)

(2017/C 412/17)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lombard Ingatlan Lízing Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Domslut

- 1) Begreppen *avbeställning, hävning och icke godkännande*, i artikel 90.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ska tolkas så, att de omfattar en situation där leasegivaren, i ett avtal om finansiell leasing med köplikt, inte längre kan begära betalning av leasingavgifterna från leasetagaren, eftersom leasegivaren har sagt upp avtalet på grund av att leasetagaren inte har uppfyllt sina förpliktelser enligt avtalet.
- 2) I ett fall då ett leasingavtal slutgiltigt avslutats på grund av leasetagarens uteblivna betalningar av upplupna avgifter kan leasegivaren åberopa artikel 90.1 i direktiv 2006/112 gentemot en medlemsstat för att erhålla en nedsättning av beskattningsunderlaget för mervärdesskatten, trots att den tillämpliga nationella lagstiftningen dels kvalificerar ett sådant fall som utebliven betalning i den mening som avses i artikel 90.2, dels inte tillåter nedsättning av beskattningsunderlaget vid utebliven betalning.

⁽¹⁾ EUT C 364, 3.10.2016

Överklagande ingett den 27 april 2017 av Hernández Zamora, SA av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 17 februari 2017 i mål T-369/15, Hernández Zamora, SA mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-224/17 P)

(2017/C 412/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Hernández Zamora, SA (ombud: J.L. Rivas Zurdo, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Rosen Tantau KG

Genom beslut av den 19 oktober 2017 fann domstolen (sjunde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas.

Talan väckt den 5 maj 2017 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-235/17)

(2017/C 412/19)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Malferrari och L. Havas)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 och 63 FEUF och artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att anta lagstiftning som begränsar nyttjanderätter till landsbygdsfastigheter, och
- förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att den omtvistade ungerska lagstiftningen är oförenlig med Ungerns skyldigheter enligt artiklarna 49 och 63 FEUF och artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom den på ett uppenbart oproportionerligt sätt begränsar nyttjanderätter till jordbruks- och skogsfastigheter.

Undertryckandet i lag av nyttjanderätterna utgör en inskränkning av etableringsrätten enligt artikel 49 FEUF, särskilt som upphävandet av nyttjanderätten förhindrar eller gör det orimligt svårt för dem som hittills varit rättsinnehavare att etablera sig i Ungern (eller förvärva nyttjanderätter till landsbygdsfastigheter) i syfte att utveckla verksamheten där och med sin ekonomiska aktivitet bidra till att knyta ekonomiska och sociala band inom unionen. Kommissionen anser att undertryckandet i lag av nyttjanderätterna kan utgöra ett hinder för utövandet av etableringsrätten eller avkräcka från att utöva denna rätt.

Den ungerska lagstiftningen strider också mot den fria rörligheten för kapital, eftersom den har till resultat att hindra eller begränsa investeringar i fastigheter belägna i Ungern för personer som inte är ungerska medborgare. En sådan lagstiftning leder till att existerande nyttjanderätter förlorar i värde, vilket också innebär en begränsning av den fria rörligheten för kapital.

Den ungerska lagstiftningen inför en indirekt diskriminering genom att göra en åtskillnad till nackdel för de av Europeiska unionens medborgare som inte har ungerskt medborgarskap.

Ovannämnda frihetsinskränkning är inte motiverad, varken sett till något av de motiv som anges i fördraget eller till övriga motiv som den ungerska regeringen anfört under förfarandet.

Särskilt oacceptabelt är den ungerska regeringens argument för att försvara inskränkningen, nämligen att det behövs för att sätta stopp för en rådande rättsstridighet. Enligt kommissionen kan det inte allmänt antas – vilket inte heller har visats i något konkret fall – att alla avtal om nyttjanderätt till landsbygdsfastigheter i Ungern som ingåtts av utländska medborgare redan från det att de ingicks var rättsstridiga och ogiltiga. Inte heller kan det påståendet godtas att det följer av bristen på godkännande för valutaväxling enligt den lagstiftning som gällde före år 2002 att samtliga nyttjanderättsavtal är rättsstridiga.

Den inskränkning som införts genom den ungerska lagstiftningen uppfyller inte kravet på proportionalitet, eftersom den inte är ägnad att uppnå de eftersträlvade målen

La limitación introducida por la normativa húngara no satisface la exigencia de proporcionalidad, al no ser apta para realizar los objetivos perseguidos y, además, exceder ampliamente de lo necesario para alcanzar tales objetivos.

La normativa húngara no cumple con lo exigido por los principios de seguridad jurídica y de protección de la confianza legítima ni garantiza una indemnización adecuada a los perjudicados por la supresión o la limitación de los derechos de usufructo.

Según la Comisión, la normativa húngara controvertida contraviene el derecho de propiedad reconocido por el artículo 17 de la Carta. En determinados casos se interfiere en el derecho de propiedad aun cuando la infracción no se extienda a las tres facultades de la "propiedad" (uso y disfrute, posesión y disposición).

Överklagande ingett den 28 juni 2017 av Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard och Darren Neville av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 28 april 2017 i mål T-580/16, Azoulay m.fl. mot Europaparlamentet

(Mål C-390/17 P)

(2017/C 412/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (ombud: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- bifalla klagandenas yrkanden i tribunalen i mål T-580/16, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena anser att den överklagade domen innehåller flera fall av felaktig rättstillämpning och missuppfattning av sakomständigheterna.

Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och missuppfattade sakomständigheterna när den avfärdade en självständig och enhetlig tolkning av begreppet skolavgifter i unionsrätten och gjorde detta begrepp beroende av godtagandet av det inom olika utbildningssystem i tjänstemannens bosättningsland, utan att beakta avgifternas karaktär och barnens intressen.

Enligt domstolens praxis följer det av såväl kravet på en enhetlig tillämpning av unionsrätten som likhetsprincipen att en unionsbestämmelse som inte innehåller någon uttrycklig hänvisning till medlemsstaternas rättsordningar, för att bestämma dess innebörd och räckvidd, normalt ska ges en enhetlig och självständig tolkning i hela unionen, vilken ska göras med hänsynstagande till sammanhanget och syftet med bestämmelsen i fråga (dom av den 15 oktober 2015, Axa Belgium, C 494/14, EU:C:2015:692).

Dessutom är tribunalens slutsats i punkt 47 i den överklagade domen osammanhängande och åsidosätter rättspraxis rörande överensstämelsen mellan det föregående administrativa klagomålet och talan.

Klagandena gör även gällande att tribunalen åsidosatte motiveringsskyldigheten genom att inte uttala sig om åsidosättandet av likbehandlingsprincipen och artikel 22 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, trots att dessa åberopats vid tribunalen.

Enligt klagandena kom tribunalen, genom att otillräckligt pröva klagandenas tre separata invändningar, till slutsatser som varken var rättsligt eller sakligt motiverade.

Överklagande ingett den 17 juli 2017 av Enercon GmbH av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 3 maj 2017 i mål T-36/16, Enercon mot EUIPO

(Mål C-433/17 P)

(2017/C 412/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Enercon GmbH (ombud: R. Böhm, Rechtsanwalt, M. Silverleaf QC)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Gamesa Eólica, SL

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-36/16,
- upphäva tribunalens dom i mål T-245/12,
- återförvisa ärendet till EUIPO med anvisning om att denna ska fatta samma beslut som första överklagandenämnden fattade i ärende R 260/2011-1 och avslå Gamesas ansökan om annullering av den omtvistade registreringen, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen i mål T-36/16 strider mot artikel 7.1 b och/eller artikel 52.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾ och att tribunalen begick ett rättegångsfel. Till utveckling av dessa grunder åberopar klaganden följande:

1. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att registreringen av det omtvistade varumärket saknar den ursprungliga särskiljningsförmåga som krävs för att det ska kunna registreras, i strid med artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
2. Den första felaktiga rättstillämpningen bestod i att det förhållandet att varumärket hade angetts vara ett färgmärke i ansökningsformuläret ansågs bestämma hur den rättsliga bedömningen av varumärkets art skulle göras, vilket följaktligen påverkade bedömningen av varumärkets ursprungliga särskiljningsförmåga. Tribunalen borde ha slagit fast att det förhållandet att varumärket hade angetts vara ett färgmärke i ansökningsformuläret i allt väsentligt berodde på att detta underlättade EUIPO:s administrativa arbete och att detta inte utgjorde en rättsfråga. Tribunalen borde således inte endast ha beaktat hur varumärket hade betecknats i ansökningsformuläret, utan det samlade innehållet i ansökningsformuläret, i synnerhet den framställning av varumärket som fogats till ansökningsformuläret, vid fastställandet av det sökta varumärkets art. Den framställning av varumärket som fogats till ansökningsformuläret visar ett figurmärke med de särskilda egenskaper som visas däri.
3. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte beakta varumärket i den form det registrerats, i synnerhet såsom det betecknats i det registreringsbevis som EUIPO utfärdade i samband med registreringen. Registreringsbeviset är den registreringshandling i vilken varumärket i den form det registrerats betecknas och borde ha behandlats av tribunalen som avgörande vid fastställandet av det registrerade varumärkets art. Innehållet i registreringsbeviset, om det tolkas korrekt, visar att varumärket är registrerat som ett figurmärke i den form som framgår av den framställning av varumärket som fogats till ansökningsformuläret.
4. Den andra felaktiga rättstillämpningen och det andra rättegångsfelet bestod i att vägra ta emot de upplysningar som behövdes för att förstå innehållet i registreringsbeviset för det omtvistade varumärket. Den aktuella handlingen utgörs av publikationen ST.60 från Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (Wipo) (nedan kallad Wipo-standard ST.60). I denna handling förklaras innebörden av de INID-koder som används allmänt i registreringbevis som utfärdas av immaterialrättsmyndigheter, EUIPO inkluderad, för att identifiera arten och innebörden av de uppgifter som förekommer i registreringbevisen. Innebörden av INID-koderna kan endast fastställas med hänvisning till Wipo-standard ST.60 eller till en liknande referensälla och innehållet i registreringbevis kan endast fastställas med hänvisning till innebörden av INID-koderna i registreringbevisen. Tribunalen ansåg felaktigt att källan till sådana upplysningar skulle anses utgöra bevisning och vägrade således felaktigt att ta emot handlingen eller de upplysningar som finns i den, trots att den rent faktiskt utgör en rättslig text som motsvarar en ordbok. Om tribunalen hade beaktat de tolkningsmedel som gavs in till den, skulle den ha gjort den bedömningen att det aktuella registreringsbeviset avser ett figurmärke som inbegriper den framställning som fogats till ansökningsformuläret. EUIPO:s första överklagandenumnd hade tidigare korrekt funnit att ett sådant varumärke hade den särskiljningsförmåga som krävs för att det ska kunna registreras och tribunalen borde således ha följt denna bedömning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (Polen) den 22 augusti 2017 – HR

(Mål C-512/17)

(2017/C 412/22)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Part i målet vid den hänskjutande domstolen

Sökande: HR

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ⁽¹⁾, mot bakgrund av omständigheterna i målet, tolkas på så sätt att: hemvist för ett arton månader gammalt barn ska anses vara den medlemsstat i vilken barnet i socialt hänseende och i familjhänseende i viss mån integrerats utifrån följande omständigheter: medborgarskapet för den förälder som dagligdags har vårdnaden om barnet; att barnet uttrycker sig på det officiella språket i den medlemsstaten; att barnet döpts i den staten och under upp till tre månaders tid vistats där under föräldrarnas föräldraledighet och övrig semester denna haft i samband med högtider; samt utifrån kontakterna med denna förälders släktingar, i en situation då barnet under övrig tid bor med denna förälder i en annan medlemsstat där föräldern har en tillsvidareanställning och där barnet regelbundet, om än under begränsad tid, umgås med den andre föräldern och dennes släktingar?
- 2) Ska man – för att på grundval av artikel 8.1 i förordning nr 2201/2003 fastställa hemvist för ett arton månader gammalt barn som på grund av sin ålder dagligdags vårdas av endast den ena av föräldrarna och som regelbundet, om än under begränsad tid, umgås med den andre föräldern, i ett fall då föräldrarna inte kunnat komma överens om utövandet av föräldraansvaret för och umgänge med barnet – vid bedömningen av barnets integration i socialt hänseende och i familjhänseende, i lika stor utsträckning beakta barnets anknytning till var och en av föräldrarna, eller ska man i större utsträckning beakta anknytningen till den förälder som dagligdags har vårdnaden?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 8 september 2017 – Vetsch Int. Transporte GmbH

(Mål C-531/17)

(2017/C 412/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: Vetsch Int. Transporte GmbH

Motpart: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Tolkningsfrågor

1. Ska undantag från skatteplikt enligt artikel 138 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ nekas för en gemenskapsintern överföring från en medlemsstat, om den beskattningsbara person som genomför denna överföring till en annan medlemsstat visserligen i den andra medlemsstaten deklarerar det gemenskapsinterna förvärv som har samband med den gemenskapsinterna överföringen, men i samband med en senare skattepliktig transaktion begär skatteundandragande avseende varorna i fråga i den andra medlemsstaten genom att på felaktiga grunder deklarerar en skattefri gemenskapsintern leverans från denna andra medlemsstat?
2. Har det för svaret på den första frågan betydelse huruvida den beskattningsbara personen när den gemenskapsinterna överföringen ägde rum redan hade uppsåt att begå skatteundandragande avseende en senare transaktion med dessa varor?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 11 september 2017 – NK, konkursförvaltare i konkurserna för OJ B.V. och PI, mot BNP Paribas Fortis NV

(Mål C-535/17)

(2017/C 412/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: NK, konkursförvaltare i konkurserna för OJ B.V. och PI

Motpart: BNP Paribas Fortis NV

Tolkningsfrågor

- 1) Om en konkursförvaltare, med stöd av det uppdrag att förvalta och avveckla konkursboet som denne ges i artikel 68 i konkurslagen, väcker en skadeståndstalan till förmån för konkursgäldenärens samtliga borgenärer mot en tredje man på grund av att denne har agerat på ett olagligt sätt gentemot borgenärerna, och talan – om den bifalls – resulterar i att intäkterna från fordran tillförs konkursboet, omfattas i så fall en sådan talan av undantaget i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 44/2001⁽¹⁾ av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande och den aktuella talan därför omfattas av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000⁽²⁾ om insolvensförfaranden, är den lag som ska tillämpas på denna talan i så fall lagen i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet inleds, enligt artikel 4.1 i den förordningen, både vad gäller konkursförvaltarens rätt att väcka denna talan och vad gäller den materiella rätt som är tillämplig på fordran?
- 3) Om fråga 2 ska besvaras jakande ska domstolen i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet inleds i så fall, eventuellt analogt, ta hänsyn till
 - a. artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden, i så mening att den part som anspråket riktas mot kan invända mot en talan som väckts av konkursförvaltaren till förmån för samtliga borgenärer, genom att visa att partens tillvägagångssätt inte gör den ansvarsskyldig om bedömningen görs enligt den lag som skulle ha varit tillämplig på talan om det var en enskild borgenär, och inte konkursförvaltaren, som hade väckt skadeståndstalan,
 - b. artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007⁽³⁾ av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II-förordningen) jämförd med artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden, det vill säga till de ordnings- och säkerhetsbestämmelser som gällde på platsen för den påstått skadeståndgrundande händelsen, såsom finansiella uppföranderegler för banker?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 199, 2007, s. 40.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 18 september 2017 – DISA Gas SAU mot Administración del Estado, Redexis Gas S.L., och Repsol Butano S.A.

(Mål C-546/17)

(2017/C 412/25)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DISA Gas SAU

Motpart: Administración del Estado, Redexis Gas S.L. och Repsol Butano S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Är, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av domen *Federutility* [EU-domstolens dom av den 20 april 2010 (C-265/08)], ett lagstadgat maximipris för gasolflaskor, som metod för att skydda socialt utsatta användare, förenligt med nämnda rättspraxis eller proportionalitetsprincipen, när en eller flera av nedanstående omständigheter föreligger?
 - Åtgärden vidtas som en generell åtgärd för samtliga konsumenter och för en odefinierad tid "så länge som konkurrensen på denna marknad inte kan anses vara tillräcklig".
 - Åtgärden har redan förlängts under mer än [18] år.
 - Åtgärden kan bidra till att cementera situationen med svag konkurrens om det antas att den utgör ett hinder för nya aktörers inträde på marknaden.
- 2) Är, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av domen *Federutility* [EU-domstolens dom av den 20 april 2010 (C-265/08)], en skyldighet för den största aktören inom ett visst geografiskt område avseende obligatorisk hemleverans av gasolflaskor, i syfte att skydda socialt utsatta användare eller användare boende i svårtillgängliga områden, förenligt med nämnda rättspraxis eller proportionalitetsprincipen, när en eller flera av de omständigheter som angetts i föregående fråga föreligger?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 28 september 2017 –
Riksåklagaren / Imran Syed**

(Mål C-572/17)

(2017/C 412/26)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Riksåklagaren

Svarande: Imran Syed

Tolkningsfrågor

- 1) Kan det, när varor med skyddade motiv olovligen bjuds ut till försäljning i en butik, föreligga ett intrång i upphovsmannens ensamrätt till spridning enligt artikel 4.1 i direktiv 2001/29⁽¹⁾ även beträffande varor med likadana motiv, som hålls i lager av den som bjuder ut varorna?
- 2) Har det någon betydelse om varorna hålls i lager i anslutning till butiken eller på annan plats?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 28 september 2017 – Openbaar Ministerie mot Daniel Adam Popławski

(Mål C-573/17)

(2017/C 412/27)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Openbaar Ministerie

Motpart: Daniel Adam Popławski

Tolkningsfrågor

- 1) Om den verkställande rättsliga myndigheten inte kan tolka de nationella bestämmelser som genomför ett rambeslut på ett sådant sätt att tillämpningen leder till ett rambeslutskonformt beslut, ska den i så fall på grund av principen om unionsrättens företräde låta bli att tillämpa de nationella bestämmelser som strider mot det rambeslutet?
- 2) Är en medlemsstats förklaring i den mening som avses i artikel 28.2 i rambeslut 2008/909/RIF giltig om förklaringen inte avgetts "när rådet antar detta rambeslut", utan vid en senare tidpunkt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 3 oktober 2017 – Oy Hartwall Ab

(Mål C-578/17)

(2017/C 412/28)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Oy Hartwall Ab

Ytterligare part i målet: Patentti- ja rekisterihallitus

Tolkningsfrågor

- 1) Ska man vid tolkningen av villkoret som gäller särskiljningsförmåga i artikel 2 och artikel 3.1.b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ⁽¹⁾ fåsta avseende vid huruvida registrering av ett varumärke söks för varumärket som figurvarumärke eller färgvarumärke?
- 2) Om klassificeringen av ett varumärke som färgvarumärke eller figurvarumärke har betydelse för bedömningen av dess särskiljningsförmåga, kan varumärket trots att det framställts som en figur i enlighet med varumärkesansökan registreras som ett färgvarumärke, eller kan det bara registreras som ett figurvarumärke?

- 3) Om det är möjligt att ett varumärke som i varumärkesansökningen framställts i form av en figur registreras som färgvarumärke, förutsätter registreringen av ett sådant varumärke som färgvarumärke, som i ansökningen framställts grafiskt med den exakthet som unionens domstols rättspraxis kräver (det vill säga när det inte är fråga om registrering av färger som sådana, i abstrakt, formlös eller gränslös form) dessutom att starka bevis av den typ som Patent- och registerstyrelsen förutsätter eller överhuvudtaget att bevis på användning framläggs?

⁽¹⁾ EUT L 299, 2008, s. 25.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 4 oktober 2017 –
Mittetulundusühing Järvelaev mot Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)**

(Mål C-580/17)

(2017/C 412/29)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mittetulundusühing Järvelaev

Motpart: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Tolkningsfrågor

1. När ett projektstöd som godkänts inom ramen för en Leaderåtgärd ska återkrävas och stödet godkändes den 6 september 2011, den sista delbetalningen utbetalades den 19 november 2013, överträdelsen konstaterades den 4 december 2014 och beslutet om återkrav utfärdades den 27 januari 2015, ska – med avseende på kravet på insatsens varaktighet – artikel 72 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽¹⁾ eller artikel 71.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽²⁾ tillämpas? Är den rättsliga grunden för återkravet artikel 33.1 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 ⁽³⁾ eller artikel 56 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 ⁽⁴⁾ under dessa omständigheter?
- 2) Om den första tolkningsfrågan ska besvaras på så sätt att förordning (EG) nr 1698/2005 är tillämplig: Ska uthyrning av ett investeringsobjekt (segelbåt) som förvärvats med hjälp av ett projektstöd som godkänts inom ramen för en Leaderåtgärd av den ideella föreningen som har tagit emot stödet, till en annan ideell förening som använder segelbåten för samma insats för vilken stödmottagaren beviljades stödet, anses vara en betydande förändring i den mening som avses i artikel 72.1 a i förordning (EG) nr 1698/2005 som påverkar insatsens art eller förutsättningarna för genomförandet, eller på ett otillbörligt sätt gynnar ett företag? Måste det utbetalande organet i en medlemsstat visa vari fördelen konkret består för att kravet på otillbörligt gynnande ska vara uppfyllt? Om denna fråga ska besvaras jakande: Kan det otillbörliga gynnandet bestå i att den faktiska användaren av investeringsobjektet inte skulle ha fått projektstöd om denne själv hade lämnat in en ansökan med samma innehåll?
- 2a) Om den första tolkningsfrågan ska besvaras på så sätt att förordning (EU) nr 1303/2013 är tillämplig: Ska uthyrning av ett investeringsobjekt (segelbåt) som förvärvats med hjälp av ett projektstöd som godkänts inom ramen för en Leaderåtgärd av den ideella föreningen som har tagit emot stödet, till en annan ideell förening som använder segelbåten för samma insats för vilken stödmottagaren beviljades stödet, anses vara en väsentlig förändring som påverkar insatsens karaktär, mål eller villkoren för dess genomförande i den mening som avses i artikel 71.1 c i förordning (EU) nr 1303/2013 som skulle resultera i att dess ursprungliga mål underminerades?

- 3) Om den första tolkningsfrågan ska besvaras på så sätt att förordning (EG) nr 1698/2005 är tillämplig: Ska uthyrning av ett investeringsobjekt (segelbåt) som förvärvats med hjälp av ett projektstöd som godkänts inom ramen för en Leaderåtgärd av den ideella föreningen som har tagit emot stödet, till en annan ideell förening som använder segelbåten för samma insats för vilken stödmottagaren beviljades stödet, anses vara en betydande förändring i den mening som avses i artikel 72.1 b i förordning (EG) nr 1698/2005 som innebär ändrade ägandeförhållanden beträffande infrastruktur eller att en produktionsverksamhet upphör eller flyttas, om man härvid tar hänsyn till att äganderätten till segelbåten är oförändrad, men att stödmottagaren inte längre har direkt, utan i stället indirekt besittning av segelbåten och erhåller hyresintäkter i stället för intäkter från tillhandahållande av tjänsten som angavs i stödansökan?
- 3a) Om den första tolkningsfrågan ska besvaras på så sätt att förordning (EU) nr 1303/2013 är tillämplig: Ska uthyrning av ett investeringsobjekt (segelbåt) som förvärvats med hjälp av ett projektstöd som godkänts inom ramen för en Leaderåtgärd av den ideella föreningen som har tagit emot stödet, till en annan ideell förening som använder segelbåten för samma insats för vilken stödmottagaren beviljades stödet, anses vara en förändring av ägandeförhållandena för en infrastruktur som innebär att ett företag får en felaktig förmån i den mening som avses i artikel 71.1 b i förordning (EU) nr 1303/2013, om man härvid tar hänsyn till att äganderätten till segelbåten är oförändrad, men att stödmottagaren inte längre har direkt, utan i stället indirekt besittning av segelbåten och erhåller hyresintäkter i stället för intäkter från tillhandahållande av tjänsten som angavs i stödansökan? Måste det utbetalande organet i en medlemsstat visa vari fördelen konkret består för att kravet på otillbörligt gynnande ska vara uppfyllt? Om denna fråga ska besvaras jakande: Kan det otillbörliga gynnandet bestå i att den faktiska användaren av investeringsobjektet inte skulle ha fått projektstöd om denne själv hade lämnat in en ansökan med samma innehåll?
- 4) Kan ett nationellt dekret som reglerar en Leaderåtgärd, föreskriva att stödmottagarens skyldighet att behålla investeringsobjektet i fem år ska vara förenat med strängare villkor än de som föreskrivs i artikel 72.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 71.1 i förordning (EU) nr 1303/2013?
- 5) Om den fjärde tolkningsfrågan ska besvaras nekande: Står nationella bestämmelser, enligt vilka mottagaren av ett projektstöd är skyldig att behålla investeringsobjektet som förvärvats med hjälp av projektstödet i minst fem år efter att den sista delbetalningen av stödet har betalats ut samt använda objektet ändamålsenligt, och tolkningen av denna bestämmelse, enligt vilken stödmottagaren personligen måste använda investeringsobjektet, i samklang med artikel 72.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 eller artikel 71.1 i förordning (EU) nr 1303/2013?
- 6) Ska det anses vara en oegentlighet i den mening som avses i artikel 33.1 i förordning (EG) nr 1290/2005 eller artikel 56 i förordning (EU) nr 1306/2013 om stödmottagaren inte genomför en insats som inte måste genomföras enligt nationella bestämmelser som reglerar en Leaderåtgärd, men som stödmottagaren har hänvisat till i sin ansökan om stöd under rubriken "Sammanfattning av målsättningar och verksamhet inom ramen för projektet och investeringen" och som var ett av bedömningskriterierna för placering av ansökningarna i en rangordningslista?
- 7) Om den sjätte tolkningsfrågan ska besvaras jakande: Är återkravet rättsstridigt på grund av att det görs gällande innan tidsfristen på fem år sedan den sista utbetalningen har löpt ut och stödmottagaren undanröjer överträdelsen under tiden som domstolsprocessen om återkrav pågår?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 2005, s. 1)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 209, 2013, s. 320)

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik (EUT L 209, 2005, s. 1)

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549)

Överklagande ingett den 5 oktober 2017 av Konungariket Belgien av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 20 juli 2017 i mål T-287/16, Belgien mot kommissionen

(Mål C-587/16 P)

(2017/C 412/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Konungariket Belgien (ombud: J.-C. Halleux, M. Jacobs, C. Pochet, E. Grégoire och J. Mariani, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 20 juli 2017 i mål T-287/16, Belgien/kommissionen (EU:T:2017:531),
- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016⁽¹⁾, till den del den från unionsfinansiering undantar 9 601 619,00 euro (budgetpost 6701), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar en enda grund till stöd för överklagandet. Grunden avser felaktig rättstillämpning till följd av tribunalens påstått felaktiga tolkning av artikel 32.8 a i förordning nr 1290/2005⁽²⁾, nu, i stort sett likalydande, artikel 54.5 c i förordning nr 1306/2013⁽³⁾, med avseende på såväl uttömandet av nationella rättsmedel som den omsorg som krävs enligt denna bestämmelse.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 75, 2016, s. 16).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, 2005, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549; rättelse i EUT L 130, 2016, s. 13).

Talan väckt den 13 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-594/17)

(2017/C 412/31)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, G. von Rintelen och M. Žebre)

Svarande: Republiken Slovenien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovenien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 15.1 i rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 2011, s. 41) genom att inte sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2013 och genom att underlåta att informera kommissionen om dessa införlivandeåtgärder,
- förplikta Republiken Slovenien att med stöd av artikel 260.3 FEUF utge vite med 7 099,20 euro per dag från och med dagen för avkunnande av dom i förevarande mål,
- förplikta Republiken Slovenien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 15.1 i rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk borde Republiken Slovenien ha antagit och offentliggjort de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2013. Då Republiken Slovenien inte meddelat kommissionen, innan den ovannämnda fristen löpte ut, att samtliga bestämmelser i det ovannämnda direktivet hade införlivats har kommissionen beslutat att väcka förevarande talan.

Kommissionen yrkar att domstolen ska förplikta Republiken Slovenien att utge vite med 7 099,20 euro per dag. Kommissionen har vid beräkningen av detta belopp beaktat hur allvarligt åsidosättandet av unionsrätten är samt dess varaktighet liksom avskräckande verkan i förhållande till den berörda medlemsstatens, det vill säga Republiken Sloveniens, betalningsförmåga.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – CEAHR mot kommissionen

(Mål T-712/14) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Missbruk av dominerande ställning — Selektivt reparationssystem — Schweiziska klocktillverkares vägran att tillhandahålla reservdelar till oberoende klockreparatörer — Primärmarknad och eftermarknad — Eliminering av all verklig konkurrens — Beslut att avslå ett klagomål)

(2017/C 412/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna P. Mathijsen och P. Dyrberg, därefter advokaten M. Sánchez Rydelski och slutligen advokaten P. Benczek)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Ronkes Agerbeek, M. Farley och C. Urraca Caviedes, därefter A. Dawes, F. Ronkes Agerbeek och J. Norris-Usher)

Parter som intervenerat till stöd för den svarande: LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten C. Froitzheim och R. Subiotto, QC), Rolex, SA (Genève, Schweiz) (ombud: advokaten M. Araujo Boyd) och The Swatch Group SA (Neuchâtel, Schweiz) (ombud: inledningsvis advokaterna A. Israel och M. Jakobs, därefter advokaterna A. Israel och J. Lang)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2014) 5462 slutlig av den 29 juli 2014 genom vilket kommissionen avlog sökandens klagomål angående påstådda överträdelser av artiklarna 101 och 102 FEUF (ärende AT.39097 – Klockreparationer).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Confédération européenne des associations d'horlogers-réparateurs (CEAHR) ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 7, 12.1.2015.

Tribunalens beslut av den 19 oktober 2017 – Leopard mot EUIPO – Smart Market (LEOPARD true racing)

(Mål T-7/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket LEOPARD true racing — Äldre EU-figurmärket leopard CASA Y JARDIN — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])

(2017/C 412/33)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Leopard SA (Howald, Luxemburg) (ombud: advokaten P. Lê Dai)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Smart Market, SLU (Alcantarilla, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 2 oktober 2014 (mål R 1866/2013-1), om ett invändningsförfarande mellan Smart Market och Leopard.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Leopard SA förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 81, 9.3.2015.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-502/15) ⁽¹⁾

(EGFJ och EJFLU — Utgifter som undantagits från EU-finansiering — Betalningar som Spanien har verkställt — Schablonmässiga korrigeringar — Förordning (EG) nr 1290/2005 och förordning (EU) nr 1306/2013 — Motiveringsskyldighet — Bevisbördan — Proportionalitet — Rätten till försvar)

(2017/C 412/34)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: inledningsvis L. Banciella Rodríguez-Miñón, därefter M. Sampol Pucurull, A. Gavela Llopis och V. Ester Casas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis J. Guillem Carrau och D. Triantafyllou, därefter D. Triantafyllou och I. Galindo Martín)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/1119 av den 22 juni 2015, om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), i den del som det avser vissa korrigeringar som gjorts med avseende dels på Katalonien, dels på Kanarieöarna.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 346, 19.10.2015.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Aldi mot EUIPO – Sky (SKYLITE)(Mål T-736/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket skylite — Det äldre EU-ordmärket SKY — Bevis på användning av det äldre varumärket — Artikel 15.1 och artikel 42.2 och 42.3 i förordning (EG) nr 207/2009 — Regel 22.2 i förordning (EG) nr 2868/95 — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 412/35)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen och N. Bertram)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Sky plc (Isleworth, Förenade kungariket) (ombud: J. Barry, solicitor)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 20 oktober 2015 (ärende R 2771/2014-4) om ett invändningsförfarande mellan Sky och Aldi.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Aldi GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 90, 7.3.2016.

Tribunalens dom av den 24 oktober 2017 – Keturi kambariai mot EUIPO – Coffee In (coffee inn)(Mål T-202/16) ⁽¹⁾

((EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket coffee inn — Äldre nationellt figurmärke coffee in — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning nr 207/2009 (sedermera artikel 47.2 i förordning 2017/1001))

(2017/C 412/36)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: UAB Keturi kambariai (Vilnius, Litauen) (ombud: advokat R. Pumputienė)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošiuė)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: OÜ Coffee In (Tallinn, Estland) (ombud: advokat P. Lätt)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 3 mars 2016 (ärende R 137/2015-4), angående ett invändningsförfarande mellan Coffee In och Keturi kambariai.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) UAB Keturi kambariai ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2016.

Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Galletas Gullón mot EUIPO – O2 Holdings (Formen på en kakförpackning)

(Mål T-404/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen på en kakförpackning — Förklaring om upphävande — Användningens betydelse — Ingen förändring av särskiljningsförmågan)

(2017/C 412/37)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ombud: advokaten I. Escudero Pérez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: O2 Holdings Ltd (Slough, Förenade kungariket) (ombud: J. Rebling, solicitor)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 19 maj 2016 (ärende R 1613/2015-4) om ett upphävandeförfarande mellan O2 Holdings Ltd och Galletas Gullón.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 19 maj 2016 (ärende R 1613/2015-4) om ett upphävandeförfarande mellan O2 Holdings Ltd och Galletas Gullón, ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO och O2 Holdings Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016.

Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Galletas Gullón mot EUIPO – O2 Holdings (Formen på ett kakpaket)

(Mål T-418/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — Tredimensionellt EU-varumärke — Formen på ett kakpaket — Förklaring om upphävande — Användningens betydelse — Ingen förändring av särskiljningsförmåga)

(2017/C 412/38)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ombud: advokaten I. Escudero Pérez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: O2 Holdings Ltd (Slough, Förenade kungariket) (ombud: J. Rebling, solicitor)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 19 maj 2016 (ärende R 1614/2015-4), om ett upphävandeförfarande mellan O2 Holdings Ltd och Galletas Gullón.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 19 maj 2016 (mål R 1614/2015-4), om ett upphävandeförfarande mellan O2 Holdings Ltd och Galletas Gullón, ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO och Holdings Ltd förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016.

Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Tetra Pharm (1997) mot EUIPO – Sebapharma (SeboCalm)

(Mål T-441/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket SeboCalm — Det äldre EU-ordmärket Sebotherm — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 412/39)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Tetra Pharm (1997) Ltd (Tel Aviv, Israel) (ombud: advokat A. Gorzkiewicz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: H. O'Neill och D. Stoyanova-Valchanova)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Sebapharma GmbH & Co. KG (Boppard, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Wald och D. Koal)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 19 maj 2016 (ärende R 852/2015-1) om ett invändningsförfarande mellan Sebapharma och Tetra Pharm (1997).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Tetra Pharm (1997) Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 364, 3.10.2016.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Bernaldo de Quirós mot kommissionen

(Mål T-649/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Anställning — Omplacering från anställning som enhetschef till anställning som rådgivare — Tjänstens intresse — Maktmissbruk — Rätt att bli hörd och omsorgsplikt — Principen om likvärdig anställning)

(2017/C 412/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Belén Bernaldo de Quirós (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna T. Bontinck och A. Guillerme)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Berscheid, C. Berardis-Kayser och C. Ehrbar)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 30 november 2015 att, från och med den 1 december 2015, omplacera sökanden från en anställning som chef för enheten "Praktiktjänstgöring" vid direktoratet "Ungdomsfrågor och idrott", vid GD "Utbildning och kultur" till en anställning som rådgivare för direktoratet "Modernisering av utbildning II: Politiskt åtgärdsprogram på området för utbildning och innovation, EIT och AMSC", vid samma GD.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Belén Bernaldo de Quirós förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 402, 31.10.2016.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Kuka Systems mot EUIPO (MATRIX BODY SHOP)(Mål T-683/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MATRIX BODY SHOP — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 2017/1001))

(2017/C 412/41)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Maneth och C. Huch-Hallwachs)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 19 juli 2016 (ärendet R 2503/2015-4) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MATRIX BODY SHOP.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Kuka Systems GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 410, 7.11.2016.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Possanzini mot Frontex(Mål T-686/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Betygsförfarande 2009 — Den kontrasignerande tjänstemannens behörighet — Ändring av betygsättarens ursprungliga bedömning som gjorts av den kontrasignerande tjänstemannen — Föregående samråd mellan betygsättaren och den kontrasignerande tjänstemannen — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Prövning ex officio)

(2017/C 412/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Daniele Possanzini (Pisa, Italien) (ombud: advokat S. Pappas)

Övrig part i målet: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) (ombud: H. Caniard och S. Drew biträdda av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) den 18 juli 2016, Possanzini/kommissionen (F-68/15, EU:F:2016:150), med yrkande om att nämnda beslut ska upphävas.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Danielle Possanzini ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) i målet vid tribunalen.

⁽¹⁾ EUT C 428, 21.11.2016.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – WQ (*) mot parlamentet

(Mål T-705/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Certifieringsförfarande — Förfarandet 2014 — Klaganden har inte upptagits i förteckningen över tjänstemän som får delta i utbildningsprogrammet — Likabehandling — Artikel 165 FEUF — Invändning om rättsstridighet)

(2017/C 412/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: WQ (*) (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: D. Nessaf och M. Ecker)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) meddelade den 21 juli 2016, WQ (*) mot parlamentet (F-1/16, EU:F:2016:171), med yrkande om upphävande av domen.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) WQ (*) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader i förevarande mål.

⁽¹⁾ EUT C 454, 5.12.2016.

(*) Uppgifterna raderade för att skydda enskilda när det gäller behandling av personuppgifter.

Tribunalens dom av den 23 oktober 2017 – Barmenia Krankenversicherung mot EUIPO (Mediline)(Mål T-810/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering av ordmärket Mediline som EU-ordmärke — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) — Artikel 7.2 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 7.2 i förordning 2017/1001))

(2017/C 412/44)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Barmenia Krankenversicherung AG (Wuppertal, Tyskland) (ombud: advokaten M. Graf)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 8 september 2016 (ärende R 2437/2015-1), om en ansökan om registrering av ordmärket Mediline som EU-varumärke.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Barmenia Krankenversicherung AG förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.

Tribunalens dom av den 19 oktober 2017 – Kuka Systems mot EUIPO (Matrix light)(Mål T-87/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket Matrix light — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001))

(2017/C 412/45)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Maneth och C. Huch-Hallwachs)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 1 december 2016 (ärende R 886/2016-4) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet Matrix light som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Kuka Systems GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

Tribunalens beslut av den 16 oktober 2017 – Salehi mot kommissionen

(Mål T-773/16) ⁽¹⁾

(Passivitetstalan — Förordning (EG) nr 593/2001 — Kommissionens underlåtenhet att anta genomförandeakter om att tillfälligt upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i ett tredjeland — Kommissionens ställningstagande — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2017/C 412/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Dominik Salehi (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaten C. Drews)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Cattabriga och G. Wils)

Saken

Talan enligt artikel 265 FEUF om fastställelse om att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att anta en genomförandeakt enligt artikel 1.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT 2001, L 81, s. 1) och lämna en underrättelse till sökanden.

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) M. Dominik Salehi förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 53, 20.2.2017.

Talan väckt den 24 augusti 2017 – Karp mot parlamentet

(Mål T-580/17)

(2017/C 412/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kevin Karp (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna N. Lambers och R. Ben Ammar)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal för EFDD-gruppen i Europaparlamentet antog, varigenom nämnda myndighet placerade sökanden i tjänstegrupp II, grad 4, steg 1, trots att han ålades sådana rådgivande uppgifter som motsvarar en lönegrad i tjänstegrupp IV till dess att hans anställningskontrakt löpte ut den 11 november 2016,
- tillerkänna sökanden skadestånd för den materiella och ideella skada han påstår sig ha lidit, inbegripet skadestånd för påstått utebliven möjlighet att rekryteras när anställningsavtalet löpt ut.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 80 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

- Genom den första grunden har sökanden gjort gällande att han placerades i en lönegrad motsvarande tjänstegrupp I avseende hans första avtal, och längst ned i tjänstegrupp II för det andra anställningsavtal han erbjöds, trots att de uppgifter sökanden ålades inom ramen för hans första och andra anställningsavtal till övervägande del utgjordes av administrativa och rådgivande uppgifter

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 82 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

- I artikel 82 i anställningsvillkoren för övriga anställda anges att för att en kontraktsanställd ska anställas i tjänstegrad IV krävs intyg om en utbildningsnivå som motsvarar minst tre års avslutade universitetsstudier. Sökanden uppfyllde detta krav och hans lönegrad skulle därför ha justerats i enlighet härmed.

3. Tredje grunden: missbruk av de rättigheter som uppstår vid tillämpningen av på varandra följande visstidsanställningsavtal.

- Sökanden har gjort gällande att anställningsmyndigheten gjorde sig skyldig till missbruk av rättigheter vid valen av de anställningsavtal han erbjudits, och i synnerhet genom dess beslut att inte förnya hans anställningskontrakt eller erbjuda honom en tillsvidareanställning.

4. Fjärde grunden: beslutet att inte förnya sökandens kontrakt utgör maktmissbruk.

- Skälen till att inte förnya sökandens anställningsavtal är inte vederbörligen motiverade och utgör ett fall av maktmissbruk som medför en rätt till skadestånd.

5. Femte grunden: utebliven möjlighet att rekryteras.

- Sökanden var ovetande om att det fanns en möjlighet att hans anställningsavtal kunde förnyas. Han mottog aldrig ett formellt beslut från anställningsmyndigheten, och kunde inte organisera tjänstefrånrådet och exempelvis ansöka om omplacering eller inkomma med en ansökan avseende en annan tjänst.

Talan väckt den 28 august 2017 – Poza Poza mot SRB

(Mål T-597/17)

(2017/C 412/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Máximo Poza Poza (Murcia, Spanien) (ombud: advokaten P. Poza Cisneros)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att en talan om ogiltigförklaring har väckts mot Gemensamma resolutionsnämndens beslut att beslagta aktierna i Banco Popular, meddela dom om ogiltigförklaring av detta beslut och, i konsekvens därmed, fastställa att aktier och andra kapitalinstrument i Banco Popular ska återlämnas till min klient samt i andra hand, för det fall detta yrkande inte vinner bifall, fastställa att en kompensationsersättning ska utges motsvarande nettovärdet på tillgångarna i Banco Popular per den 22 maj 2017, vilket uppgår till 2 675 424 euro.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden*, T-483/17, *García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden*, T-484/17, *Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden*, och T-497/17, *Sánchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden*, och T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden*.

Talan väckt den 21 september 2017 – Madrid *Diario de la Noche m.fl. mot kommissionen och SRB*

(Mål T-639/17)

(2017/C 412/49)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Madrid *Diario de la Noche*, SA (Madrid, Spanien) och 24 andra sökande (ombud: advokaterna B. Cremades Roman, F. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín och P. Marrodán Lázaro)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att den har mottagit denna ansökan jämte såväl till ansökan bifogade handlingar som de yrkanden som anförs däri,
- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens [SRB:s] beslut nr SRB/EES/2017/08 och Europeiska kommissionens beslut (EU) 2017/1246, båda av den 7 juni 2017, och i konsekvens därmed förplikta SRB och kommissionen att återbetala sökandenas investeringar i Banco Popular eller, i andra hand, förplikta SRB och kommissionen att, till följd av deras utomobligatoriska skadeståndsansvar, betala ut ersättning till sökandena,
- förplikta SRB och Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, samt
- fastställa att den av SRB:s oberoende expert företagna värderingen är ogiltig och, efter att ha beräknat nettovärdet på tillgångarna i Banco Popular, förplikta SRB och Europeiska kommissionen att utge ersättning till sökandena enligt de villkor som anges i ansökan.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, *García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden*, T-484/17, *Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden*, och T-497/17, *Sánchez del Valle och Calatrava Real State 2015*/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda*/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Överklagande ingett den 4 oktober 2017 – Amorepacific mot EUIPO – Primavera Life (p primera Pure Sprout Energy)

(Mål T-684/17)

(2017/C 412/50)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Amorepacific Corporation (Seoul, Sydkorea) (ombud: advokaterna B. Führmeyer och F. Klein)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Primavera Life GmbH (Oy-Mittelberg, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "p primera Pure Sprout Energy" – Registreringsansökan nr 13 151 683

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 21 juli 2017 i ärende R 1744/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet så att invändningen avslås i dess helhet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive dem som uppkommit under överklagandeförfarandet.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 6 oktober 2017 – Hola mot SRB

(Mål T-688/17)

(2017/C 412/51)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Hola, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset och C. Iglesias Megías)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Gemensamma resolutionsnämnden [SRB] har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar och förplikta densamma att utge ersättning till sökanden för den skada vederbörande har lidit till följd av SRB:s ageranden och försummelser, och som medfört att sökanden fråntagits äganderätten till sina obligationer och värdepapper i BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A.,
- i första hand, fastställa att sökanden ska få investeringar på 543 242,11 euro i aktier i Banco Popular och 304 950 euro i obligationer i Banco Popular, som sökanden är innehavare av, återbetalda,
- i andra hand, i förhållande till ovanstående yrkande, fastställa att det till sökanden ska utbetalas ett belopp på 451 459 euro för de aktier och 304 950 euro för de obligationer som sökanden är innehavare av i Banco Popular (det utmättningsbara beloppet),
- höja det utmättningsbara beloppet med kompensationsränta räknad från den 7 juni 2017 fram till dess att dom meddelas i detta mål,
- höja det utmättningsbara beloppet med dröjsmålsränta räknad från den dag då denna dom meddelas fram till dess att full betalning av det utestående beloppet erläggs, till den kurs som fastställts av ECB för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, ökad med två procentenheter, samt
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-659/17, Vallina Fonseca/SRB.

Talan väckt den 5 oktober 2017 – Top Cable mot SRB

(Mål T-689/17)

(2017/C 412/52)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Top Cable, SA (Rubí, Spanien) (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset och A. Sellés Marco)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att Gemensamma resolutionsnämnden [SRB] har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar och förplikta densamma att utge ersättning till sökanden för den skada vederbörande har lidit till följd av SRB:s ageranden och försummelser, och som medfört att sökanden fråntagits äganderätten till sina obligationer och värdepapper i BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A.,
- förplikta SRB att till sökanden utge 52 000 000 euro i ersättning för den förlust vederbörande har gjort (det utmättningsbara beloppet),
- höja det utmättningsbara beloppet med kompensationsränta räknad från den 7 juni 2017 fram till dess att dom meddelas i detta mål,
- höja det utmättningsbara beloppet med dröjsmålsränta räknad från den dag då denna dom meddelas fram till dess att full betalning av det utestående beloppet erläggs, till den kurs som fastställts av ECB för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, ökad med två procentenheter, samt
- förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T-659/17, Vallina Fonseca/SRB.

Talan väckt den 9 oktober 2017 – Havenbedrijf Antwerpen en Maatschappij van de Brugse Zeehaven mot kommissionen

(Mål T-696/17)

(2017/C 412/53)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Havenbedrijf Antwerpen NV (Antwerpen, Belgien) en Maatschappij van de Brugse Zeehaven NV (Zeebrugge, Belgien) (ombud: advokaterna P. Wytinck, W. Panis och I. Letten)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2017) 5174 final av den 27 juli 2017 om den stödordning nr SA.38393 (2016/C, ex 2015/E) som Belgien har genomfört – hamnbeskattningen i Belgien,
- alternativt förordna om en övergångsperiod som ska fortgå till och med den tidpunkt då kommissionen har avslutat sin undersökning av beskattningsreglerna för de olika hamnarna inom EU, och minst under ett helt år, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 107 FEUF och av artikel 296 FEUF

- Kommissionen har åsidosatt artikel 107 FEUF genom den felaktiga bedömningen att det är fråga om en "marknad" på vilken hamnmyndigheterna erbjuder sina tjänster.
- Hamnmyndigheternas kärnverksamhet, nämligen beviljandet av tillgång till hamnen och tillhandahållandet av mark genom koncession, utgör verksamhet som till sin art inte är ekonomisk verksamhet. Kommissionen har i vart fall inte på ett tillfredsställande sätt rättfärdigat den motsatta slutsatsen, och har därigenom åsidosatt artikel 296 FEUF.

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 107 FEUF genom kommissionens felaktiga kvalificering av åtgärden som selektiv

Den omständigheten att hamnmyndigheterna påförs skatt för juridiska personer utgör inget avsteg från "referenssystemet" eftersom skatten för juridiska personer i sig utgör ett referenssystem. Att hamnmyndigheterna påförs skatt för juridiska personer låter sig förklaras av att förvaltningen av hamnar, som är allmän egendom, utgör ett offentligt uppdrag som inte är underkastat bolagsskatt. Hamnmyndigheterna tillhandahåller fortfarande i huvudsak en offentlig tjänst, utan vinstintresse, i enlighet med lagstiftarens villkor och under administrativ tillsyn.

3. Tredje grunden: åsidosättande av artikel 107 FEUF eftersom avsteget från referenssystemet i vart fall är berättigat

Även om bolagsskatten var att betrakta som det belgiska referenssystemet (vilket inte är fallet), skulle det vara berättigat att inte göra hamnmyndigheterna till föremål för den skatten. Detta följer av den allmänna koherensen i skattesystemet, liksom av det faktum att sökandena inte befinner sig i en likadan faktisk och rättslig situation som de företag som är föremål för den skatten. Ett påförande av bolagsskatt skulle dessutom få en bestraffande effekt.

4. Fjärde grunden: avseende ett alternativt yrkande om en övergångsperiod som ska fortgå till och med den tidpunkt då kommissionen har avslutat sin undersökning av beskattningsreglerna för de olika hamnarna inom EU, och som ska fortgå under minst ett helt år.
- I ärendet mot Nederländerna har kommissionen gett den nederländska lagstiftaren ett helt år på sig för att anpassa sin lagstiftning, och således har även de berörda hamnarna fått ett år på sig för att förbereda sig inför den nya situationen. Det finns ingenting som motiverar varför sökanden skulle få kortare tid på sig för att förbereda sig inför den nya situationen.
 - Att åtgärden förbjuds i den ena medlemsstaten, samtidigt som hamnarna i andra medlemsstater fortfarande kan dra fördel av den, är inte till godo för de likvärdiga förutsättningarna (*level playing field*) mellan hamnarna (inte hamnmyndigheterna). I stället för att undanröja en diskrepans, innebär detta tvärtom att det just skapas en diskrepans mellan hamnarna i de olika medlemsstaterna.

Talan väckt den 11 oktober 2017 – Polen mot kommissionen

(Mål T-699/17)

(2017/C 412/54)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1442 av den 31 juli 2017 om fastställande av BAT-slutsatser för stora förbränningsanläggningar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU (delgivet med nr C(2017) 5225), och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 16.4 och 16.5 FEU, jämförda med artikel 3.2 och 3.3 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, som finns bilagt till FEU och FEUF, genom att ha använt en olämplig metod för att beräkna kvalificerad majoritet då det angripna beslutet antogs.
2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 3.10 och 3.13 i direktiv 2010/75/EU, jämförda med bilaga III till nämnda direktiv, och genomförandebeslut 2012/119/EU, genom att ha fastställt BAT-AEL på grundval av felaktiga och missvisande uppgifter.
3. Tredje grunden: Kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen (artikel 5.4 FEU, jämförd med artikel 191.2 FEUF), genom att ha fastställts alltför höga BAT-AEL vilka inte kan anses lämpliga för och proportionella med avsedda vinster och mål, samt genom att ha underlåtit att genomföra en verkansbedömning i samband med det angripna beslutet.

4. Fjärde grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 13.4 och 13.5 i direktiv 2010/75/EU, jämförda med artikel 3.12 i direktivet och artikel 291.2 FEUF, genom att ha överskridit sina befogenheter enligt artikel 13.5 i direktiv 2010/75/EU, som ett resultat av införandet av undantag från tillämpningen av BAT-slutsatser genom det angripna beslutet snarare än genom ändringar av direktiv 2010/75/EU.
5. Femte grunden: Kommissionen har åsidosatt artikel 3.3 och 3.4 i förordning nr 2011/182, missbrukat sina befogenheter samt åsidosatt principen om god förvaltning genom att utan föregående diskussion införa betydande ändringar av utkastet till det angripna beslutet den dag då omröstning skedde i den kommitté som det hänvisas till i artikel 75 i direktiv 2010/75/EU, samt av sin inställning till nämnda utkast.

Överklagande ingett den 11 oktober 2017 – Hermann Biederlack mot EUIPO (Feeling home)

(Mål T-715/17)

(2017/C 412/55)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Hermann Biederlack GmbH & Co. KG (Greven, Tyskland) (ombud: advokaten T. Seifried)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Sökt EU-varumärke: EU-ordmärket "Feeling home" – Registreringsanmälan nr 15 452 931

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 14 juni 2017 i ärende R 252/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 18 oktober 2017 – Germanwings mot kommissionen

(Mål T-716/17)

(2017/C 412/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Germanwings GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten A. Martin-Ehlers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 29 juli 2016 ⁽¹⁾ i ärende SA.33983 (2013/C) (f.d. 2012/NN) (f.d. 2011/N) – Ersättning till flygplatser på Sardinien för skyldighet att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, särskilt
 - artikel 1.2 i beslutet, i den del som Germanwings GmbH nämns i den bestämmelsen,
 - artikel 2.1 i beslutet, i den del som förordnandet om återkrav avser Germanwings GmbH, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Det föreligger inte något stöd

Svaranden har inte redogjort för eller styrkt att den utbetalning som gjorts till sökanden utgör stöd. Svaranden har genom att finna att stöd föreligger kraftigt avvikit från rättspraxis och sin egen beslutspraxis.

2. Andra grunden: Även om det skulle föreligga ett stöd, påverkar stödet inte handeln och det snedvrider inte konkurrensen

Svaranden har inte lämnat en tillräcklig motivering till varför det påstådda stödet påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Sökanden gör i andra hand gällande att det föreligger ett stöd av mindre betydelse, i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning nr 1998/2006 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2017/1861 av den 29 juli 2016 om statligt stöd SA.33983 (2013/C) (f.d. 2012/NN) (f.d. 2011/N) – Italien – Ersättning till flygplatser på Sardinien för skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster (tjänst av allmänt ekonomiskt intresse) [delgivet med nr C(2016) 4862] (EUT L 268, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 2006, s. 5).

Tribunalens beslut av den 16 oktober 2017 – Falmouth University mot kommissionen

(Mål T-227/17) ⁽¹⁾

(2017/C 412/57)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.7.2017.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV